

тронната речъ. — Между това Стоиловъ е билъ у мене на 11 ч. да се извинява. — Моятъ ултиматумъ заради указа, контракта и пжтнитъ разноси. *Fluchtgedanken* [мисля да бѣгамъ] (ще замина за Пловдивъ). Съ Стоилова говорихъ за положението, републикански тенденции въ речитъ, държани въ Народното събрание. Единъ селянинъ отъ с. Рабишъ въ Видинско бѣше призованъ отъ полицмейстора Кикеровъ: разнасяше се изъ града, че тамъ князътъ самъ говорилъ на селянитъ да избератъ консервативнитъ кандидати, политически клюки. — Стоиловъ разпита селянина, който дословно помнѣлъ какво е говорилъ тамъ князътъ, обаче нищо политическо не е казалъ. За утрешното решително заседание. Казахъ на Стоилова, че направихъ грѣшка, като не приехъ поста министъръ, както ми се предлагаше: при Атанасовича нищо нѣма да излѣзе. Стоиловъ: *dadurch würden Sie uns einen grossen Dienst erweisen* [съ това щѣхте да ни окажете една голѣма услуга]. Ала по-късно цѣлата тази работа азъ основно я обмислихъ. Докладътъ за мене трѣбваше собствено да се преправи, Стоиловъ захвана нѣщо, ала азъ му казахъ, че това не е важно. Стоиловъ възрази, че Атанасовичъ трѣбваше да изложи какво съмъ всичко до сега направилъ за България. — Смѣшни молби, които се изпращатъ на княза: нѣкакъвъ си безграмотенъ човѣкъ иска вицеконсулско мѣсто въ Галацъ, единъ македонецъ, природенъ музикантъ (простъ човѣкъ) — да влѣзе въ оркестра; капелникътъ се произнесе, че не е за въ работа, страшна варварска дисхармония въ парчето, което продуцира. — Мжчноти и за мебели. — Най-хубавитъ жени въ България били въ Шуменъ и Свищовъ. — Ходихъ у Грекова съ Стоилова, но не го намѣрихме. — Върнахъ се въ кѣщи, намѣрихъ картичкитъ на Прошекъ, Роубалъ инженеръ, Груичъ, Прошеквата брошура за вжглищата. Пихъ чай съ Горбанова.

24 ноемврий — понеделникъ. Грозна калъ. Заранъта бѣхъ у Стоилова. Съ Грекова и Стоилова отидохме въ княжеската канцелария, направи се контрактътъ, който следъ пладне преписа адютантътъ Агура. Въ сѣщото време Агура преписа и указа. Атанасовичъ на пладне донесе и другия указъ за пжтнитъ пари. На обѣдъ бѣхъ самъ. Въ канцеларията, телеграма отъ Свищовъ за недоразумения между учителитъ и настоятелството.

Въ Народното събрание. Заседание отъ 1 — 6 ч. Дебати по отговора на тронното слово. Азъ още на заранъта казахъ на Грекова, *les Bulgarian massacres recommenceront encore une fois, c'est à dire les Bulgares se massacreront entre eux mêmes* [българскитъ кланета ще се повторятъ още веднажъ, сиречь българитъ ще се изколятъ помежду си]. — Славейковъ чете като докладчикъ на комисията отговора, пѣленъ съ фрази, византийско празднословие. Очаквахме нѣщо много гру-